

การสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญ
ของวัดpunoy อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

THE MOTIVATION CREATION ACCORDING TO BUDDHADHAMMA TO THE
PEOPLE IN MERRIT-MAKING OF WAT PUNOI, BANMEE DISTRICT,
LOPBURI PROVINCE

พระปลัดชุมพล อากทุโร, พระมหาฤชญา กิตติโสภโณ, พระปลัดระพีณ พุทธิสาโร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
E-mail: luang.4988@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ และข้อเสนอแนะต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดpunoy อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดpunoy อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.14, SD = 0.429) 2. ความสัมพันธ์ต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดpunoy อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.771) 3. ข้อเสนอแนะคือ 1) ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ 2) ควรมีความพร้อมในเรื่องความสะดวกเช่นการจัดการขยะ 3) ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้ความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี 4) ควรสอนหลักพระธรรมในพระพุทธศาสนาให้คนที่มาวัดเข้าถึงหลักพระธรรมและวิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสำคัญ: แรงจูงใจ; พุทธธรรม; วัดpunoy

Abstract

The objectives of this research were to study the general state, correlation, problems and suggestions to the motivation creation according to buddhadhamma to the people in merrit-making of wat punoi, Banmee district, Lopburi province. Using mixed methods research.

The research findings were found as follows: 1. The opinions level of people towards the motivation creation according to Buddhadhamma to the

people in merit-making of Wat Punoi, Banmee District, Lopburi Province in overall, it was at a high level (\bar{X} = 4.14, S.D. = 0.429). 2. The relations towards the motivation creation according to Buddhadhamma to the people in merit making of Wat Punoi, Banmee District, Lopburi Province in overall, was at the middle level (r = 0.771). 3. Suggestions: 1) Should support the staff or personnel within the temples participate the public relations. 2) Should have the readiness about convenience such as waste management. 3) The related persons should have the knowledge and ability for good environmental management. 4) Should teach the principle of Dhamma in Buddhism to people who come to the temples to reach the principle of Dhamma and perfectly and suitable practice methods.

Keywords: motivation; Buddhadhamma; Wat Punoi

บทนำ

วัดในพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาล เริ่มจากการที่พระเจ้าพิมพิสารได้ถวายวัดเวฬุวัน เมื่อพระพุทธเจ้ารับแล้วก็ทรงแสดงธรรมมีกถา แล้วทรงอนุญาตวัดหรืออารามแก่พระสงฆ์ว่า “ภิกษุทั้งหลาย เราอนุญาตอาราม” (วิ.ม. (ไทย) 4/59/71-72) ตั้งแต่นั้นมาจึงได้เริ่มมีวัดเกิด ขึ้นมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน วัดเป็นสถานที่ที่พุทธศาสนิกชนทั่วไปได้ใช้เป็นสถานศึกษาอบรมให้มีความรู้ในด้านวิชาชีพตำราแพทย์แผนโบราณและศิลปกรรมแขนงต่าง ๆ ใช้ทำบุญบำเพ็ญกุศล เป็นศูนย์กลางการบริหารและการปกครองรวมทั้งเป็นสถานที่สังเคราะห์ทางจิตใจแก่ประชาชน ดังนั้นวัดจึงเป็นสถานที่ที่สำคัญยิ่ง ในการสืบทอดพระพุทธศาสนาตลอดมา (กองพุทธศาสนสถาน กรมการศาสนา, 2545)

คนไทยในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับวัดและการที่พุทธศาสนิกชนจำนวนมากยังให้ความสำคัญ และยังเข้าวัดมาทำบุญและพิธีกรรมต่าง ๆ ทางวัดที่ได้จัดเพื่อส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้ทำบุญกุศลในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าวัดนอกจากจะเปรียบเหมือนเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธแล้วยังเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของชุมชนในประเทศไทย วัดจึงเป็นศูนย์กลางทางวิธีการต่าง ๆ ทางสังคมซึ่งเป็นส่วนประกอบที่จะขาดไม่ได้ของแต่ละชุมชนนับได้ว่าวิถีชีวิตของคนไทยนั้น มีความผูกพันอยู่กับวัดอย่างแน่นแฟ้น มากทีเดียวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (พระราชวรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต, 2527)

วัดพุน้อย ในขณะที่หลวงปู่แบน จนทสโร ท่านเป็นเจ้าของอาวาสนั้น ท่านได้ให้ความช่วยเหลือผู้คนที่เดือดเนื้อร้อนใจให้คำแนะนำการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งทำการรักษาผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วย มาตลอดตามอุปนิสัยของท่าน หลวงปู่แบนท่านได้สร้างเครื่องรางขึ้นมา โดยทำเป็นเรือสำปัน ลำเล็ก และได้ทำการเชิญรุกขเทวดาไปสถิต ณ เรือสำปันโดยผู้ที่บูชาเรือไปได้นั้นต้องมีการประกอบพิธีเชิญเรือ เมื่อเชิญเรือขึ้นแล้วก็นำไปบูชา โดยที่ท่านจะอบรมสั่งสอนก่อนที่จะทำ

พิธีเชิญเรือ ซึ่งการอบรมนั้นเป็นการปรับศรัทธากับปัญญา ให้เสมอกันโดยนำหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนามาอบรมให้มีความรู้ถูกเข้าใจถูกเสียก่อน ในปัจจุบัน พระโสภณพัฒนคุณ (ทิน สุทินโน) ผู้ที่ได้อยู่ดูแลหลวงปู่ในขณะที่ท่านอาพาธ เป็นเจ้าอาวาสและสืบทอดวิชาคาถาอาคมด้านการเชิญเรือ มาจากหลวงปู่แบนได้พัฒนาวัดให้มีความสวยงาม ท่านได้นำชื่อ “เศรษฐีเรือทอง” มาจากเหรียญที่หลวงปู่สร้างขึ้นมาตั้งเป็นมูลนิธิเศรษฐีเรือทอง วัดพุน้อย ทำให้ชื่อเสียงของเศรษฐีเรือทองเป็นที่รู้จัก และมีการสอบถามถึงชื่อนี้ว่าเป็นอะไรที่ไหนอย่างไร ทำให้วัดพุน้อย ชื่อเสียงโด่งดังไปทั่ว ทำให้พุทธศาสนิกชนลี้ภัยมาที่วัดเป็นจำนวนมาก เมื่อได้มาแล้วนั้นได้รับคำสั่งสอนแล้วนำไปประพฤติปฏิบัติ ประสบความสำเร็จในชีวิตก็บอกกล่าวเล่าขานกัน ถึงปฏิบัติของหลวงปู่เจ้าคุณพระโสภณพัฒนคุณ ผู้ที่มีรูปแบบการพัฒนา การสร้างแรงจูงใจ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น พูดให้ฟัง ก็ทำให้ผู้คนลี้ภัยมาที่วัดพุน้อยอย่างมากมาย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษาเรื่องรูปแบบการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดพุน้อยอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เพื่อต้องการทราบว่าคุณพุทธศาสนิกชน ว่ามีสิ่งไหนเป็นแรงจูงใจในการเข้าวัดเพื่อจะได้ทราบว่า พุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่เข้าวัดด้วยวัตถุประสงค์ใดบ้างและให้ความสนใจ กับสิ่งใดในการเข้าวัดทำบุญและความสำคัญต่อการเข้าวัดมากน้อยแค่ไหนเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผล 5 กับการสร้างแรงจูงใจในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การศึกษาวินิจฉัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้จากประชาชนที่มาทำบุญในวัดพุน้อย ตำบลชอนม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีจำนวน 380 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2556)

ในการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นกลุ่มพระสังฆาธิการ ข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่น นักวิชาการทางการจัดการเชิงพุทธ เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 12 รูปหรือคน

เครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถาม (Questionnaire) ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้ต่อเดือนและจำนวนครั้งในการเข้าวัดทำบุญต่อเดือน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน รวม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสื่อสาร 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านสิ่งแวดล้อม 4) ด้านความเชื่อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อปัจจัยทางด้านพล 5 ได้แก่ 1) ด้านศรัทธาพล 2) ด้านวิริยะพล 3) ด้านสมาธิพล 4) ด้านปัญญาพล 5) ด้านสติพล

แบบสัมภาษณ์ 1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ 3. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 4. สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการแจกแบบการแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) กับกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนที่มาทำบุญวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 380 ฉบับและสามารถเก็บคืนได้ มีจำนวน 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 12 รูปหรือคน บันทึกข้อมูลโดยการจดบันทึกและการบันทึกเสียงให้ครบตามคำถามการสัมภาษณ์และวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) และค่าความสัมพันธ์

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พบว่าความคิดเห็นประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักพุทธธรรม มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านการสร้างแรงจูงใจ ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

การสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1) ด้านหลักพุทธธรรม	4.29	0.377	มาก
2) ด้านการสร้างแรงจูงใจ	4.14	0.429	มาก
รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด	4.22	0.376	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างแรงจูงใจกับหลักพุทธธรรม พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r=0.771$) ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างแรงจูงใจกับหลักพุทธธรรม

การสร้างแรงจูงใจ	หลักพุทธธรรม		ระดับความสัมพันธ์
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	
ด้านการสื่อสาร	0.640	0.000**	ปานกลาง
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.727	0.000**	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อม	0.699	0.000**	ปานกลาง
ด้านความเชื่อ	0.753	0.000**	ปานกลาง
ภาพรวม	0.771	0.000**	ปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปรากฏผลดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ปัญหาอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1) บุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ ค่อนข้างน้อย	1) ควรส่งเสริมให้บุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์
2) ขาดการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ให้ได้รับทราบ	2) ควรส่งเสริมให้บุคลากร ชุมชน มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์
3) ขาดการวางแผนเพื่อใช้สื่อประชาสัมพันธ์	3) ควรมีการวางแผนเพื่อใช้สื่อประชาสัมพันธ์
4) วัดยังไม่มีความพร้อมในเรื่องการอำนวยความสะดวก เช่น การจัดการด้านขยะ	4) ควรมีความพร้อมในเรื่องการอำนวยความสะดวก เช่น การจัดการด้านขยะ
5) อาคารสถานปฏิบัติธรรม ไม่มีความสะอาด และไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติธรรม	5) ควรมีความพร้อมอาคารสถานที่ปฏิบัติธรรม
6) พระภิกษุที่ให้ความรู้มีความรู้ความสามารถมีน้อย	6) ควรส่งพระที่มีความสนใจไปฝึกอบรมพระภิกษุให้มีความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ
7) บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่มีความรู้ความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในวัดอย่างไม่ดีเท่าที่ควร	7) บุคคลที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้ความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างดีมากที่สุดและเหมาะสม
8) การจัดการพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อมยังไม่ดีเท่าที่ควร	8) ควรมีการจัดการพื้นที่ ความสะอาดสบาย ความสวยงาม การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และความเป็นเอกลักษณ์
9) การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมภายในวัดยังไม่ดีเท่าที่ควร	9) ควรมีการจัดการและดูแลสภาพพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อมภายในวัดให้มีความสมบูรณ์เหมาะสม
10) ผู้ที่เข้ามาในวัดยังไม่เข้าถึงหลักธรรม	10) ควรสอดแทรกหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้เข้ามาที่วัดโดยให้เข้าถึงหลักธรรมและวิถีปฏิบัติ
11) ขาดการถ่ายทอดความรู้สู่บุคคลอื่นได้เท่าที่ควร	11) ทางวัดควรมีการฝึกการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ
12) ผู้ที่เข้ามาในวัดยังขาดความมุ่งมั่นในเรื่องการปฏิบัติตามระเบียบของวัดได้เท่าที่ควร	12) ทางวัดต้องมีกลยุทธ์ในการให้ผู้ที่เข้ามาในวัดสามารถ ลด ละ และเลิกการเบียดเบียนสัตว์โลก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นการบริหารจัดการวัดของพระสังฆาธิการเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์บุญสม ปณฺญาวโร (นิลวงษ์) (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการบวชนกขัมมจารีณีของพุทธศาสนิกชน ในอำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดชลบุรี” ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการบวชนกขัมมจารีณีของพุทธศาสนิกชน ในอำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการสร้างแรงจูงใจ กับหลักพุทธธรรม ให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.771$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยศักดิ์ชาวสังข์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง” ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา” ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = 648$)

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี” สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

จากแผนภาพที่ 1 สามารถอธิบายองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยของการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ดังนี้

ด้านการสื่อสาร 1. การประชาสัมพันธ์ของทางวัด มีส่วนช่วยในการตัดสินใจในการทำบุญ 2. ส่งเสริมให้บุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ 3. วางแผนการประชาสัมพันธ์ไว้ล่วงหน้า 4. มีการประชาสัมพันธ์การทำบุญของวัดผ่านสื่อต่าง ๆ 5. บุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 1. การคมนาคมมีส่วนช่วยในการตัดสินใจ 2. ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีความสะอาด และเหมาะสม 3. สถานที่และบรรยากาศภายในวัดมีผลต่อการตัดสินใจ 4. การจัดการด้านขยะ ให้เป็นระบบ 5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้สูงอายุและคนพิการ

ด้านสิ่งแวดล้อม 1. สร้างพื้นที่พักผ่อนให้มากขึ้น 2. เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับบริเวณวัด 3. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณวัดที่ดี 4. บุคลากรภายในวัดมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในวัด 5. สร้างจิตสำนึกในการดูแลสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน

ด้านความเชื่อ 1. นำหลักธรรมไปใช้ในการดำเนินชีวิต 2. สอดแทรกหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ในการทำบุญ 3. ใช้ศัพท์ที่ไม่ยากนัก ในการอธิบายประชาชนผู้มาทำบุญ 4. ปลุกศรัทธา ให้ประชาชนเชื่อในหลักพุทธธรรม มากกว่าวัตถุสิ่งของ 5. อบรมสั่งสอนประชาชนให้พยายามปฏิบัติธรรมเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญของวัดพุน้อย อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี” โดยมีลักษณะที่สำคัญในแต่ละด้าน คือ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กำหนดนโยบายและแผนงาน ในการประชาสัมพันธ์การเผยแพร่พระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง

2. คณะสงฆ์ควรมีการรักษาซ่อมแซม ปรับปรุง ตกแต่งศาสนวัตถุและศาสนสถานที่มีอยู่เดิมให้มั่นคงถาวรและก่อสร้างเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับศาสนสมบัติ ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงพระพุทธศาสนาให้มั่นคงในสังคม เนื่องจากวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนซึ่งเป็นศูนย์รวมทางจิตใจของคนในสังคมเพื่อการประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาให้มีความสามัคคีกันของประชาชนในสังคม

3) ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นการช่วยสงเคราะห์และให้ความสำคัญแก่วัดและพระสงฆ์ที่มีบทบาทด้านการสงเคราะห์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาเยาวชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรปลูกฝังให้คนไทยใกล้ชิดกับศาสนธรรมและสามารถนำเอาหลักธรรมปรับใช้ในวิถีชีวิตตนได้ปลูกศรัทธา ให้ประชาชนเชื่อในหลักพุทธธรรม มากกว่าวัตถุสิ่งของ
2. การคมนาคมมีส่วนช่วยในการตัดสินใจในการทำบุญของประชาชน ควรเพิ่มป้ายบอกทางให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชน ในการทำบุญ หลังจากนำงานวิจัยฉบับนี้ไปใช้ทดลองจริง
2. ควรศึกษาเรื่อง แนวทางในการสร้างแรงจูงใจตามหลักพุทธธรรมให้แก่ประชาชนในการทำบุญทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กองพุทธศาสนสถาน กรมการศาสนา. (2545). *คู่มือการพัฒนาวัด อุทยานการศึกษาในวัดลานวัดลานใจ ลานกีฬา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ชัยศักดิ์ ขาวสังข์. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พระครูสังฆรักษ์บุญสม ปณฺวารโ (นิลวงษ์). (2558). *แรงจูงใจในการบวชเนกขัมมจารีณีของพุทธศาสนิกชน ในอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระราชวรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2527). *สถาบันสงฆ์กับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- สุวรีย์ ศิริโกคาภิรมย์. (2546). *การวิจัยทางการศึกษา*. ลพบุรี: ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี.